

ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

"Οτε ἐπὶ τῆς Τρικουπικῆς ἀναγέννησιν ναμίχες μίχ μόνη θέλησεις
ἰδιώρρυθμος καὶ ἄκαρπτος ἐπενδύεται καὶ βασιλείειν καὶ βουλήν, τὰ
πάντα δὲ ἀνεκινοῦντο κατὰ τὰς φρεναράττικας τοῦ πρωθυπουργοῦ,
ὅτε τὸ φεῦδες, καὶ ἡ πλάνη ἥτε τῇ συνθήκᾳ τῆς κρατεύσῃ; συμβα-
ρίκες, ἐν στερεότυπον ἐπίχειρημά ἀπετάξετο ἑκάστοτε κατὰ τῆς
ἀντιπολιτεύσεως, διαμητρυρομένης κατὰ τῶν ἀποπλανήσεων, τῆς
ἔξουσίτικης καὶ πρωταρχηγελλούσης, τὴν οἰκουμενικήν, δυσπάριτην τῆς
χώρας, διτι τὸ ὑπουργεῖον ἐρείπεται: ἐπὶ ἀκραδάντων βουλευτικῆς
πλειονοφηρίας καὶ ἐπομένως διτι τὸ ἔθνος ἀποδέχεται εὐγνωμόνως
τὸ ἀναμερφωτικὸν σύτημα ἀρχοντος κακοδούλων θεωρουμένου ὑπὸ^{της} ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἀδέξιον καὶ ἀποιωτάτου πεισοὶ τὰ διοικητικά.

•Αλλά τέλος πάντων ἀνέλαμψεν ή 7' Απριλίου καὶ ή 'Ελλὰς πανηγυρικῶς κατεκερχύνωσε τὴν ἀλκῆσσείν τῶν ἐργάτων τῇ κοινῆς δυσπραγίᾳ. 'Αλλ' αὐτοὶ οἱ πρὸ μικροῦ ἐπικαλούμενοι· κατατῆσσις ἀντιτολεύεταις τὴν κρινὴν γνώμην ἀστεῖλας παλινῳδεῖν ταῖς σήμερον ἀμφισθήτοις τὸ κύρος τῆς ὁμοθύμου ἐτυμηγορίας τῆς 7ης 'Απριλίου καὶ κηρύγγουσιν· διὸ ὁ λαὸς ἐπλανήθη τῇ ἡμέρᾳ κείνην καὶ πλανᾶται εἰσέτι πραγμάτων τοῦ πεπικώτος ύπουργείου τὰ ἐπιστημονικά καὶ οἰκονομικά ἔργα; Οὐαὶ τῇ μονοετῇ θητείᾳ, τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τὰ ιδιόρρυθμα νομοθετήματα τοῦ κατονοῦ, τοῦ σιγχροχέρτου, τὰ ληζπιούθεσμα χρέος τέλως τοῦ ἕτους, 50 περίπου ἑκατομμυρίων, τὰ τέως δολιώδεα καὶ σοφιστικῶς καλυπτόμενα μεγάλῃ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ μονοπώλια, τὴν νεοσύγχλεκτον στρατιανὸν πόλλων ἑκατοστών υπαλλήλων, ὧν πλεῖστοι ἀπεδείχθησαν ἄχρηστοι, τὴν κατάπτωσιν τῆς δημοσίας πίστεως κτλ. κτλ.

Τοιεύστα τὰ ἐπίφενη σίκονομικά ἔργα τῶν ἀξιούντων αὖθις νὰ
ὑφαρπάσωσι τὰ ἡγία τῆς ἐξουσίας, ἀτινα κατέπεισον ἄρτι ἂπλο τῶν
ἀσώτων καὶ ἀδεξίων γειτωνῶν.

ΑΠΑΝΩΣΙΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν

“...Ἐν γένει τῇ ἔκπισι πᾶσῃ βίουλευτῶν ἦν ζωηρός, νοήμων καὶ ἐκφραστικής.”

«Ανατόμος Βερβίς καὶ τῶν λεπτεστέσιων ἵνων τῆς ἀνθρώπινης καρδίας, ψυχολόγος, ἡθογενέψις. παραπομόνος».

«Παρετηρήθη διτες εκδ' ἦν στιγμῆι τὸ βασιλεὺς ἀνεγίνωσκε τὸν εὐχαριστήριον λόγον, εἰς δημοκρατικὸς βασιλευτὴς καὶ οὐ πανταχοῦ

«Ἐν τῷ εἰσόδῳ τῆς βουλῆς κλητήρος τις ἀπώθεει βιαίως τοὺς λίτιστας. Εἴ τὸν οὖτις ἀποτόμως μετατρέψεισθέντων πολιτῶν, ἀπέβεβηται τὸν κ. Κυπριανὸν».

Ἐκ τοῦ περιφήμου Γίάννη ήταν ἀρστόλεως, πατέρας της οὐρανού-
σιεύομεν ἐν τῷ ἀποθεστάτῳ, τοῦ πρωτότονος φύλακος των αρχών
ἔλλας πώς ἐκ τυπογραφικῆς συγγραφῆς εξιδικεύεται μετὰ πλήρεων

«Μόλις τὸ κείλη ἐνοτρυχοῦντα πρέπει τὴν περιστολήν, ὅπερ εἰ
γίνεται μελχυρίαν καὶ περιτεμεῖ τοὺς πάντας εὐθύνην γραφεῖς
τῆς εὐθύνου ἐπικαττέτω; τῶν μάστιψιν τοῦ προστίου, οἵτινες
λείπονται μεσιδίαις»

Kαι ἐξακολουθεῖτε;

«Ἡ κόρη ἀπέγιθεν τὸν ὄτατην βριτὴν συκινήσεως καὶ στοργῆς

«Διὰ τοῦ μετροῦ ρεγγίτου εἰσήρχετο ἐν τῇ εἰρκτῇ γλυκῷ τι ἀπεῖ.
ὸν ἀκουστικὸν κῦμα.»

«Ο Γιάννος έκυλίνει την αρδωσιογραφία...»

«Ἐκετοῦ! ἔχουν λεπτομερῶς τὰς ἀνωτέρω σκηνὰς οὐχὶ ἵνα διορύξωμεν τὴν ἄχανη δραματικήν κοίτην διὰ τὸν πρεμόν ροῦν τοῦ ἀθώου παιδίσκου βίου, ἀλλ’ ἵνα παράγωμεν ἀκριβῆ πιστήν εἰκόναν. Καὶ ἡδη πληρωθέντος τοῦ σκοποῦ τούτου, κατελιμπάνομεν τὴν δραματικήν καὶ διαλογικήν ἄλυσσν καὶ ἀναλαμβάνομεν τὸ εὐθὺ διηγηματικὸν γῆμα».

«Ως εὐχερῶς συμβίνει ἐν τῇ δραστηρίᾳ ἔκεινη ἡ λικίδια τὰ δάκρυα αὐτῶν εὐθέως ἀνελγήθησαν».

«Η φωνὴ ἀληθῶς ἦν λίαν δειλὴ καὶ λεπτή, η ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάγνωσιν ἔχοντος».

¹Ἐκ παραρτήματος τοῦ Νόμου, ἐφημερίδος ἀπροσδιορίστως καὶ ἀφενῶς, ἐκδιθεύμενης ὡς ἴσχυονται ἐνταῦθαι.

«Βαρυνθείτε εὐεργετούμενος ὑπὸ τῶν κατὰ καιρούς κυνηρνήσεων ἀπεφάσισά νάπέλθω εἰς Κορητών.

ВОГАН

Μᾶς η.θε τέλος κι' ή βουλή!...
χαρά εἰς τὴν Ἑλλάδα!
πάλι μεγάλη τελετή,
πάλι κανόργα καὶ στρατό
καὶ κέσμος ὅτην ἀράδα.

*Πῶ! πῶ! τί ἀντιπρόσωπο
μὲ γέλοια καὶ μὲ γρίζα!
Τί πρόσωπα πολιτικά!
πόσα τοαράχη καιορικά!
τί άει γιγνούται;*

*Πῶ ! πῶ ! τί ἀγτιπρόσωποι
μᾶς ἐρχόνται μὲ φύροςα !
Πῶ ! πῶ ! τί νέα λεβετεῖδ
μὲ τόσους λόγούς, μὲ χαρτεῖδ,
καὶ σχέδια καινούρα !*

Τώρα ποῦ σκάει ὁ τεῖτεῖας
χὶ ὁ ρῦς μας νερουλγάζει,
τώρα στὴν λαύρα τὴν πολλήν,
τώρα μας η θε κι' η βουλὴ
ῥὰ μᾶς ἐνθουσιάζῃ.

M' uras kaiou paron
ton eboron zetai metepe,
xi ar tis epi epi megalou,
keite neprata oti bouly
tus plorepas huterac.

*Αριστε τα πάντα σας
και είπε ο θεός μουώρω...
Εἰς ἕρην ἀρδες τεντολ!...
Ζήτω τὸν Θεόν η βούλη,
καὶ τὸν χακόν μας ρόρον!*